

مهم تر از انتقام
یادداشتی از روزنامه همشهری

مطالبه انتقام حق است و مگر غیر این قابل تصور است؟ خون بهترین های این مردم را بر زمین ریختند. اما از انتقام مهمتر فهم درست از انتقام است؛ چه چیز را می خواهیم مطالبه کنیم؟

دو اصل مهم برای مطالبه انتقام:

۱) میدان مبارزه

میدان مبارزه را گم نکنیم. جنگ ما جنگ در ساحت قدرت نرم است. قدرت سخت نیز در خدمت همان است. قدرت نرم یعنی قدرت مردم، یعنی قدرت ذهن ها و اراده ها.

دشمن نیز همین فهمیده است. لذا امروز نمادهای این قدرت را می زند. یعنی فراتر از خون های پاک که بر زمین ریخته را هدف گرفته است. هدف نهایی تضعیف اراده یک ملت است. لذا نمادهای هویتی او را می زند تا تحقیرش کند...

ثمره بند اول چیست؟

مراقبت کنیم با طعنه و کنایه به نظام، هدف نهایی دشمن را محقق نکنیم. خون ها ریختند تا ملتی را تحقیر کنند. قرار نیست با خودتحقیری پروژه تحقیر ملی را تکمیل کنیم که این از ریختن خون شهید سهمگین تر است. انشالله روشن است.

۲) دوم. شناخت دشمن

دشمنی ما با دشمن برای امروز و دیروز نیست. دشمن یکباره بیدار نشده است تا تصمیم به ترور بگیرد. این دشمن تحقیر و ذلیل شده و رفتار او واکنشی است به آنچه از کف داده است. برای سایه انداختن بر بی حیثیتی اش عربده می کشد و جنون وار زن و کودک می کشد. همه حیثیت و هویت دشمن را هدف گرفته اید و او حیاتش به این اقدامات مذبوحانه است. اگر درست نبینیم باز هم به خودتحقیری میرسیم. شبیه همان ها که هنوز متوجه نشدند برنده نهایی غزه، حماس است یا رژیم صهیونیستی.

ثمره بند دوم چیست؟

ادعای اینکه انتقام منجر به بازدارندگی می شود حرف ناتمامی است. ما و دشمن همواره در جنگیم. اینطور نیست که اگر چه می کردیم ترور انجام نمی شد. این دشمنی ها هست تا جمهوری اسلامی هست. مهم برآیند این نزاع تاریخی است که کفه قدرتش به کدام سمت است.

در نهایت اینکه؛

انتقام یک اقدام قطعی است در تمام سطوح دشمنی. اما هدف نهائی اش پیش برد نقشه کلان جبهه حق است نه خنک کردن دل ها. لذا طبیعی است که بر مدار عقلانیت باشد نه هیجان.

پایگاه جامع محتوایی هیأت

WWW.HEYAT.CO